

[Hanne Reintoff.]

at vi har fri adgang til uddannelse, det har vi jo ikke på hele det sociale felt, hvor vi hvert år afviser flere hundrede unge, der kunne tænke sig at uddanne sig på et område, hvor vi både kvalitativt og kvantitativt mangler personale.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det er et rodet forslag. I bedste fald virker det ikke gennemtænkt, i værste fald virker det som oplæg til en forringelse både af den sociale service og af demokratiet. Vi kan derfor ikke på det foreliggende grundlag give vor tilslutning til denne start på en socialreform, der ganske vist er så forfærdelig nødvendig og ventet med så megen spænding, og som burde, hvis det var sandt, at dette var et reformsamfund, have været begyndelsen til en helt anderledes grundig sanering af vort dårlige og efterhånden gammeldags sociale forsorgssystem.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil begynde med at rette en varm tak til udvalget for det meget betydelige arbejde, der er udført. Det fremgår af betænkningen, at udvalget har haft 18 møder, og for yderligere at uddybe det kan jeg nævne, at jeg lige så efter, hvor mange spørgsmål man har fremsat. Der har i alt været 89 skriftlige besvarelser af spørgsmål fra udvalget, og der har været 18 samrådsspørgsmål. Og jeg er taknemlig for, at interessen for dette lovforslag har foreligget blandt samtlige medlemmer i udvalget, og at der i så vid udstrækning, som det fremgår af betænkningen, på mange væsentlige punkter også er sammenfaldende opfattelser.

Der er ikke stillet mange konkrete spørgsmål til mig her. Hr. Niels Mørk havde et enkelt med hensyn til dette styrelsesråd, som man var indforstået med, og hvor man fandt, at det var en rimelig ordning, at folke- og invalidepensionisternes kontaktudvalg fik en fast plads i udvalget. I øvrigt henviste hr. Niels Mørk til, at der forelå en besvarelse fra ministeriet gående ud på, at fortolkningen af, hvem der skulle kunne tilkaldes — specialister eller kyndige på området — ikke måtte være alt for snæver, og rejste spørgsmålet om, hvorvidt der kunne være mulighed for, at der til et sådant styrelsesråd kunne komme henvendelser udefra. Jeg kan blot henvise til, at det

vel til ethvert organ, også den socialstyrelse, der oprettes, vil være muligt at rette henvendelser.

Der blev fra forskellig side fremsat kommentarer til spørgsmålet om børne- og ungdomsværnets stilling. Jeg mener, at det kompromis, som lovforslaget er udtryk for, betyder, at man anerkender den indsats, der gøres på dette område og fortsat kan gøres af enkelte særlig interesserede uden for kommunalbestyrelsens egen kreds, og jeg mener, det er rimeligt, at man, når man samtidig sikrer, at flertallet er kommunalbestyrelsesmedlemmer, følger regeringens forslag på dette punkt. Jeg er her enig med fru Grethe Philip og vil gerne understrege — det er også fremhævet over for udvalget — at den ændring, der sker af børne- og ungdomsforsorgsloven, hvorefter børne- og ungdomsværnet alene skal træffe beslutninger om hjælpeforanstaltninger over for enkelte børn og unge, på den anden side betyder, at man opretholder bestemmelsen i børne- og ungdomsforsorgslovens § 27, stk. 2, hvorefter børne- og ungdomsværnet, hvis der foreligger forbigående vanskeligheder og man ved økonomisk hjælp kan undgå at anbringe et barn uden for hjemmet, fortsat har hjemmel og adgang til at gøre dette.

Et andet gennemgående punkt i de indlæg, der har været, er spørgsmålet om, hvorvidt det var rigtigt i dag, nu på dette tidspunkt, at træffe bestemmelse om, hvordan den fremtidige sygesikringsordning skal være. Hr. Niels Mørk nævnede det socialdemokratiske ændringsforslag om, at ordene „kommunalt administreret“ i § 26 skulle gå ud. Jeg tror ikke, det ville være rigtigt hverken over for kommunerne, men heller ikke — det har flere af ordførerne også været inde på — over for sygekassernes ledelse og medarbejdere. Det må være rimeligt, at man så tidligt som muligt har kendskab til, hvilken principiel stilling folketinget har på dette område. For der vil blive tale både om forhandlinger med de kommunale organisationer og med sygekassernes samvirksomhed om, hvordan en overgang kan realiseres, og hvis disse forhandlinger skal foregå på et realistisk grundlag, er det af vigtighed, at der foreligger en tilkendegivelse fra folketinget af, at administrationen fremtidig i overensstemmelse med kommissionens flertalsforslag skal varetages af kommunerne.